

Esports d'equip o de competició?

Tots som necessaris perquè la feina quedi ben feta.

Qüestions per al diàleg:

- 1 Es pot aprendre a ser solidari, cooperatiu i, en general, es poden aprendre els valors, mitjançant activitats aïllades, en moments puntuals, sense viure'ls dia a dia?
- 2 Vivim l'esport com una experiència de participació o de rivalitat? Quines actituds transmetem? Ens comportem amb coherència amb l'idea que "l'important no és guanyar sinó participar"?
- 3 La nostra és una societat més competitiva que sensible ni solidaria. Quines actituds genera la competitivitat? Com podem afavorir la cooperació?
- 4 Les nostres accions i actituds són coherents amb els valors que diem que volem transmetre? Quin paper juguen els educadors des de l'escola i els pares des de la família en l'adquisició dels valors de les criatures? Quins valors volem "viure" amb més profunditat?

Parlem-ne tots plegats!

L'Eva i la Mar són a classe. En Lluís, el seu tutor, explica l'activitat que faran.

- Fer el treball en equip significa que tots som necessaris perquè la feina quedi ben feta. Ara heu de reunir tots els textos del tema de la Solidaritat amb Llatinoamèrica. Seleccionar els tres que us semblen millors i després els hi heu de buscar una il·lustració. Podreu dedicar-hi mitja hora.

-Eh, Mar! -xiuxieuja l'Eva-

Saps contra qui juguem demà? El meu pare m'ha dit que a ens ha tocat un equip que va molt ben classificat.

- Ostres, no! -contesta la Mar.-Al del cap de setmana passat les jugadores eren molt altes i ens van robar totes les pilotes....

-Ep! Aquell parell, que esteu distretes.... Vinga, que mitja hora no és molt de temps.

-Em sembla que ho tenim difícil -segueix la Mar tapant-se la boca perquè en Lluís no vegi que xerra-. Si tinguéssim la sort d'un àrbitre que ens ajudés, potser guanyariem.

L'Eva somriu. El comentari de la Mar va pel partit de fa quinze dies. Va ser en tan descarat que l'àrbitre anava a favor de l'altre equip! Hi va haver de tot: empentes, trompades, pares escridassant l'àrbitre, fins i tot dos d'ells van arribar gairebé a pegar-se...

-A veure, Mar? Eva? Ja parlem d'un text concret?.

Durant la resta de la sessió la Mar i l'Eva no han parlat més del partit de dissabte. Han captat el missatge del seu tutor. A més, al seu grup de treball hi ha la Sara, que es prepara per fer un càsting de ballarina i que no entén res de bàsquet.

Al final, mentre recullen, el tutor felicita el conjunt de la classe:

-El treball cooperatiu de La Setmana Solidària funciona la mar de bé. Entre tots esteu fent una bona feina!

Mentre surten, l'Eva i la Mar comenten que els ha agradat l'activitat de classe i reprenen la conversa perquè estan neguitoses pel partit de demà.

- De fet- diu l'Eva- jo no sé ni si jugaré. Si vénen totes les de l'equip, hauré de «xupar banqueta», segur! - diu amb to decebut.

- Si no has faltat a cap entrenament aquesta setmana, segur que jugues uns minuts! -

En Marc, l'entrenador, va dir que el més important és no fallar al teu equip. Que ens necessitem totes.

- Psí... Però si el partit és difícil, com el d'aquelles "girafes", no jugaré gaire.

- Sí que jugaràs! I si totes ho fem el màxim de bé....

- I si ens llevem ben d'hora , ben d'hora...

- Ja, ja.... Això! Si ens hi posem, les guanyem! I anirem terceres! -diu l'Eva.